

Vietas, ar ko lepoties

Sece — pagasts ar raksturu, ko veido tās iedzīvotāji

Sece ir pagasts ar savu raksturu, ko veido tās iedzīvotāji. Pakalnu un plašu lauku ieskaits, tas glabā gan vēstures liecības, gan skaistas dabas ainavas. Kopš noasfaltēts autoceļš uz Jēkabpili, cilvēku interese apmeklēt šo pusi arvien palielinās, ne tikai dodoties tālāk Sēlijā, bet arī pietājot pašā Secē.

Piesaista iedzīvotājus

Seces un Staburaga pagastu pakalpojumu centra vadītāja Gundega Zarāne atzīst, ka pagastā ir gan vietas, ko apskatīt, gan izvēlēties pastaigai un atpūtai — luterāņu baznīca ar tās teritoriju, Strūves meridiāna loka punkts "Bristene", kas iekļauts UNESCO mantojuma sarakstā, publiskā atpūtas vieta pie Daugavas ar lapieni, kempings "Lapsu ciems", ekociemats Omrači.

— Ļoti būtisks pagastam ir Staburaga tuvums, Vigantes parks, ko daudzi dodas apmeklēt, un Sece ir pa ceļam no Rīgas puses. Tomēr arī pie mums ir, kur pietāt un ko apskatīt. Lietu objektu nav daudz, bet arī pats ciems, kas arvien vairāk sakārtojas, piesaista uzmanību. Cilvēku interese par Seci būtiski pieauga līdz ar "Bristenes" punkta izveidi, ko paredzam attīstīt, jo tā ir interesanta ne tikai kā apskates vieta, bet arī izglītības un izziņošanās pasākumiem. Secē var veidot dažādus tūrisma maršrutus, iekļaujot Daugavas krastu, — stāsta Gundega.

No lietām, kā pietrūkst, gan ne tikai Secē, ir ēdināšanas pakalpojumi. Tūristiem nav vietas, kur baudīt maltīti, kas ir samērā liela problēma arī citos nelielos pagastos. Uzņēmējus gan šajā ziņā var saprast, jo tā nav vienkārša darbības joma, ņemot vērā apmeklētāju nepastāvīgu plūsmu. Uz tūristiem un vasaras sezonu vien palūgties nevar.

Liela vērtība arī Secē ir Daugavas tuvums, un vasarās gan upe, gan tās krasts ir noslogots.

DAUGAVAS KRĀSTĀ, iedzīvotāju iecienītā atpūtas vietā "Pērses" Secē, pērn izvietotas četras nojumes. Tās tapušas ar pašvaldības īstenoto projektu un Eiropas Reģionālās attīstības fonda finansiālu atbalstu.

Foto no www.visitaizkraukle.lv

GUNDEGA ZARĀNE ar domām par pagasta attīstību. **Autores foto**

Gundega Zarāne teic, ka Seci arvien vairāk cilvēki izvēlas dzīvesvietai un pagasta centrā nav brīvu dzīvokļu. Pēc tiem ir pastāvīgs pieprasījums, un mājvietu visbiežāk meklē jaunas ģimenes. Pagasta pakalpojumu centra vadītāja atzīst — tas, visticamāk, saistīts ar to, ka cilvēki vēlas mierīgu vietu dzīvošanai, kas arī nav tālu no pilsētas, un Sece ir apmēram stundas attālumā līdz Rīgai. Arī mājās ārpus

LAPSU CIEMS kļuvis par iecienītu atpūtas vietu Secē, kur viesus uzņēma Linda un Kaspars. Pie viņiem "Staburags" viesojās pērn.

Foto no "Lapsu ciems"

centra, kas ilgi bijušas tukšas, arvien vairāk jūtama rosība — cilvēki tur uzturas galvenokārt ne tikai vasarā, bet arī ziemā. To šobrīd veicina arī attālinātā darba iespējas, jo nav vairs svarīgi, kur strādāt.

Stundas attālumā

Gundega par sevi var teikt, ka ir atgriezies Secē, kur ir viņas vecvecāku dzimtā vieta. Pati viņa bērnību un jaunību pavadīja Rīgā, kur vecāki pārcēlās, kad bērniem bija jāsaikā iet skolā. Tā ka galvaspilsētas vide izdzīvota pamatīgi, bet vasaras pavadītas pie vecvecākiem laukos. Jau daudzus gadus viņa ir atpakaļ Secē. Ja vecāki savulaik lēma par labu pilsētai, kur skolot bērnus, Gundega savām meitām izvēlējās laukus.

— Rīga nekur nav zudusi — iekāp automašīnā un pēc stundas esi tur. Dzīvot lielā mērā gan vairs negribas. Tās burzmas pietiek neilgam laikam, un ir tik labi, ka vari atgriezties savā mājā, iziet pagalmā un baudīt laukus ar to dabu un mieru. Secē ir mūsu mājās jau vairākus paaudzēs, un tur ir mūsu vieta. Domāju, ka arī jaunaunajiem, kuri padzīvojuši Rīgā un arī ārzemēs, tomēr atgriežas. To māju sajūtu, ko var gūt šeit, citur nekas nevar aizstāt un iedot. Viena no meitām ir teikusi — ja varētu to visu vīdi, kas ir šeit, pārcelt uz citurieni, tad varētu mainīt dzīvesvietu, bet citādāk nē, — saka Gundega.

Viņa atzīst, ka vietējo iedzīvotāju kopiena ir spēcīga — atsaucīgi, premtīnākoši un darbīgi cilvēki, bet katrs jāuzrunā personīgi. Nepietiek ar to, ka informācijas stendā izliks aicinājumu iesaistīties kādā pasākumā. Sociāli gan aktīvi izmanto iespējas attīstībai. To Gundega ievērojusi, strādājama vēl Jaunjelgavas novada do-

mē par projektu vadītāju. Galvenais ir uzrunāt un izskaidrot.

Ir jāsapņo

Arī Gundega pati ar ģimeni attīsta savu zemieku saimniecību, piedāvājot atpūtas vietu pie Daugavas, kur netālu ir viņu māja. Tur galvenokārt brauc maksājnieki, un apmeklētāji ir gan no Latvijas, gan no kaimiņvalstīm un pa kādam tālākam viesim. Gundega atzīst, ka atpūtas vieta ir piemērota nelielai kompānijai un apkārt nav citu atpūtnieku, kas saista viesus, jo lielākoties visi prasa, vai līdzās nebūs kaimiņu un lielas burzmas.

Tas ir arī pietiekami tālu no mājās, lai netraucētu viens otram.

Pagaidām viņiem nav domas attīstīt piedāvājumu visu gadu, jo tūrisms nav viņu pamatnodarbošanās, un paplašināšanās prasītu papildu ieguldījumus. Turklāt jāreķinās ar ceļu, kas grūtāk izbraucams rudenī un ziemā.

Vai arī pašai iznākt pabaudīt apkārtnes skaistumu? Gundega atzīst, ka jā. Brīvajos brīžos atpūti un iedvesmu dod pastaiga gar Daugavas krastu.

— Nereti brīvdienās dodamies arī kaut kur tālāk, bet, braucot uz darbu, pagasta centrā ik dienu baudu skaistos skatus. Tad var redzēt un sajūsmiņāties, kā mainās gada laiki. Ceļā uz darbu arī nereti rodas labākas domas, ko gribētu sakārtot un īstenot. Mans sapnis ir skatu laukums pie "Bristenes", kāds tur reiz bijis. Tas ir augstākais punkts apkārtnē. Kā savulaik rakstījis Jānis Akuraters, no bijušā skatu torņa Secē varējis redzēt Koknesi un pat Gaiziņa apkārtni. Tā arī šodien būtu laba apskates vieta. Savulaik Secē bija arī citas ievērojamas celtnes un vietas, ko gribētos izcelt. Interese par vēsturi man ir no ģimenes, un to turpinu izziņāt. Tie ir sapņi, bet sapņot vajag, jo daudz kas nē tā piepildās, — saka seciete.

SECES DIEVNAMS kalna galā.

Secē...

*Tur baznīca kā svece, kas atzina
gaišmu izstaro tur ceļa m
Lai visi, kas tai garām brauc
Lai neietu tā gaisma secen, b
Dieva namā, to sastapt var...
Lai sirds tad sasildīta tiek ar
mīlestības glāstu...*

*Tas katram pieskaras, kas ga
Tas nepatīk nevienam secen,
Jo skaits, kas vērsti uz gaišmu
aicināt, un arī vēlāk dziedini
Secē...nu gluži svece... kas ga
jau divus gadu simtus...*

*Tiem laudim, kas tur dzīvo r
ar pateicīgām sirdīm...*

*Par katru dienu, kas viņiem
Jeb vienā vārdā... par savu S*

Aprīli, Aizputes un Klosteri citājs Erlands Lazdāns 230 dzēriņicas apmeklējuma tās 230 ga vietai braucis garām, bet šajā reģionā ir baznīca, kur kalpo viņu munda Keidens, kurš kalpo arī draudzēs.

Evāņģēliski luteriskā baznīca simbolē. Tā skatam kalnā pi gasta centrā no Aizkraukles pi bet pirmā baznīca Secē bija no kca kad ar Kurzemes landtāga lēm rījā uzceltas 70 baznīcas. Pēc pi pussabrukusi, bet 1685. gadā u: koka torni, kas 1707. gadā vētra laikā baznīca gruva un kļuva r uzcelā trešo koka baznīcu, be bija tuvu sabrukšanai. 19 gadus nama ekas, kad 1792. gadā uzc: 1862. gadā pēc arhitekta Johan pārbūvēja un piebūvēja torni.

Baznīca ir akmens un ķieģeļu mūra garenbūve ar torni, plānā ar trapecveidīgu altārdalu un garenvirzienā piebūvēti sakristeju. Torņa otrajam un trešajam stāvam ir nolaideni slīpi stūri. Tornī nosedz slaida astoņstūra smaile. Draudzes telpas un torņa fasādēs ierāmētas smailloka logailas ar sikrūšu dalījumu. Baznīcas zvanu tornī atrodas divi zvani.

Pēc Latvijas okupācijas, Otrā pasaules kara laikā, draudzei dienamtu neatpēma, taču pēc kara beigām tā pārtrauca darbību. Jumta konstrukcijas un griesti bija ļoti slīktā kārtībā. Pēc